

WYROK SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI (druga izba)

z dnia 10 października 2006 r.*

W sprawie T-302/03

PTV Planung Transport Verkehr AG, z siedzibą w Karlsruhe (Niemcy),
reprezentowana przez F. Nielsena, Rechtsanwalt,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), reprezentowanemu przez B. Müllera i G. Schneidera, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 lipca 2003 r. (sprawa R 1046/2001-2), dotyczącą wniosku o rejestrację słownego znaku towarowego map&guide jako wspólnotowego znaku towarowego,

* Język postępowania: niemiecki.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH (druga izba),

w składzie: J. Pirrung, prezes, A.W.H. Meij i I. Pelikánová, sędziowie,
sekretarz: I. Natsinas, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 września 2003 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 26 listopada 2003 r.,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 grudnia 2005 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 15 lutego 2001 r. skarżąca dokonała w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), z późn. zm.

- 2 Znakiem towarowym, o którego rejestrację wniesiono, jest słowne oznaczenie map&guide.
- 3 Towary i usługi, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klas 9, 41 i 42 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego, i odpowiadają dla każdej z klas następującemu opisowi:
- „programy komputerowe”, należące do klasy 9,
 - „organizowanie szkoleń z zakresu programów komputerowych”, należące do klasy 41,
 - „programowanie komputerowe”, należące do klasy 42.
- 4 Decyzją z dnia 19 października 2001 r. na podstawie art. 38 rozporządzenia nr 40/94 ekspert odrzucił wnioski o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego dla „programów komputerowych” i usług „programowania komputerowego” z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy stanowi opis rozpatrywanych towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i jest całkowicie pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Mimo początkowych obiekcji nie odrzucił on wniosku o rejestrację dla usług „organizowania szkoleń z zakresu programów komputerowych”.

- 5 W dniu 19 grudnia 2001 r. skarżąca, na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94, wniosła odwołanie od decyzji eksperta.

- 6 Decyzją z dnia 1 lipca 2003 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), doręczoną skarżącej w dniu 4 lipca 2003 r., Druga Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy pozbawiony jest charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, wskazując jednocześnie, że w związku z tym nie jest konieczne orzekanie w przedmiocie istnienia bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji opartej na art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

Żądania stron

- 7 Skarżąca wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,

 - obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

- 8 Urząd wnosi do Sądu o:
 - oddalenie skargi,

 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

Argumenty stron

- 9 Na poparcie skargi skarżąca podnosi pojedynczy zarzut oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

- 10 Na poparcie swego żądania twierdzi ona przede wszystkim, że z brzmienia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 dotyczącego „znaków towarowych, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru”, wynika, że mało odróżniający charakter wystarcza na wyłączenie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przewidzianej w tym przepisie.

- 11 Następnie wskazuje ona, że z wyroku Sądu z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie T-122/01 Best Buy Concepts przeciwko OHIM (BEST BUY), Rec. str. II-2235, pkt 21, wynika, że znak towarowy jest odróżniający w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, jeżeli może być natychmiast postrzegany jako wskazówka pochodzenia handlowego danych towarów lub usług, tak aby umożliwić właściwemu kręgowi odbiorców odróżnienie towarów lub usług właściciela tego znaku towarowego od towarów lub usług mających odmienne pochodzenie handlowe. W niniejszej sprawie oznaczenie map&guide pełni tę funkcję, ponieważ pozwala na wskazanie pochodzenia handlowego „programów komputerowych” i usług „programowania komputerowego”.

- 12 W tym zakresie skarżąca utrzymuje po pierwsze, że Urząd błędnie stwierdził, iż oznaczenie map&guide ma bezpośredni i konkretny związek z „programami komputerowymi” i usługami „programowania komputerowego”.

- 13 Zdaniem skarżącej Urząd nie uwzględnił w wystarczającym stopniu faktu, że towary i usługi objęte zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego nie stanowią planów miast ani przewodników turystycznych, ale „programy komputerowe” i usługi „programowania komputerowego”, które mogą dotyczyć wszelkiej tematyki. W konsekwencji istniejący między nimi a oznaczeniem map&guide związek jest z natury ogólny i hipotetyczny. A zatem w odróżnieniu od przewodnika turystycznego w formie książki, który każdy zakwalifikowałby jako przewodnik turystyczny, w przypadku „programu komputerowego” nikt nie użyłby określenia „map&guide”, aby go opisać. Oznaczenie map&guide nie dostarcza ponadto jakichkolwiek bezpośrednich wskazówek dotyczących usługi „programowania komputerowego”. A zatem zainteresowany krąg odbiorców będzie postrzegał oznaczenie map&guide jako wyrażenie fantazyjne dostarczające wskazówki co do pochodzenia handlowego. Oznaczenie map&guide nie jest zatem jako takie powiązane z rozpatrywanymi usługami i towarami. Ustalenie semantycznego związku między oznaczeniem map&guide z jednej strony a „programami komputerowymi” i usługami „programowania komputerowego” z drugiej strony jest ostatecznie możliwe po przeprowadzeniu dedukcyjnego rozumowania intelektualnego. W konsekwencji wstępny warunek pozbawienia oznaczenia map&guide wszelkiej zdolności do bycia chronionym z uwagi na brak charakteru odróżniającego nie został spełniony.
- 14 Skarżąca podnosi ponadto, że przyjęte w zaskarżonej decyzji stanowisko skutkuje tym, że żaden znak towarowy tworzony przez „konkretne pojęcie” nie może zostać przypisany „programom komputerowym” lub usługom „programowania komputerowego”, ponieważ zawsze będzie można ustalić pewien związek między semantyczną treścią tego pojęcia — na przykład „lew” lub „orzeł” — a przedmiotem lub zakresem stosowania danego towaru lub zakresem danej usługi.
- 15 Po drugie, skarżąca wskazuje na to, że omawiane oznaczenie rozpatrywane jako całość i w powiązaniu ze zgłoszonymi towarami i usługami należy uznać za odróżniające.

- 16 Po trzecie, skarżąca twierdzi, że oznaczenie map&guide siłą rzeczy ma w pewnym stopniu charakter odróżniający, ponieważ ekspert, który początkowo zamierzał odrzucić zgłoszenie znaku towarowego dla usług „organizowania szkoleń z zakresu programów komputerowych”, dopuścił następnie rejestrację omawianego oznaczenia dla tych usług. Gdyby oznaczenie map&guide nie miało jakiegokolwiek charakteru odróżniającego, ekspert nie mógłby zmienić swej początkowej oceny.
- 17 Po czwarte, podnosi ona, że nawet jeśli każdy przypadek należy oceniać odrębnie, a wcześniejsze rejestracje innych znaków są pozbawione znaczenia przy ocenie, czy dany znak towarowy może być chroniony, Urząd winien niemniej czuwać nad jednolitym stosowaniem prawa. Wynika z tego, że zaskarżona decyzja w niczym nie znajduje uzasadnienia, ponieważ niektóre znaki towarowe mogły zostać zarejestrowane dla towarów i usług, z którymi wykazują ściślejsze związki niż związek między oznaczeniem map&guide z jednej strony a „programami komputerowymi” i usługami „programowania komputerowego” z drugiej strony. Jako przykład skarżąca przytacza rejestrację znaków towarowych LEICHT (łatwy) dla mocowanych mebli kuchennych, PRO CARE dla produktów do pielęgnacji skóry i zabiegów pielęgnacyjnych, POLY COLOR dla produktów do pielęgnacji włosów, szamponów i farb do włosów, GOLDEN CARE dla ubezpieczeń i kwestii finansowych, Safetytech dla instalacji dla przemysłu opakowań, czy też RAPID dla wiertarek.
- 18 Wreszcie w skardze skarżąca w sposób ogólny odsyła do swych pism procesowych złożonych w ramach postępowania przed Urzędem. Niemniej podczas rozprawy wskazała ona, że rezygnuje z powoływania się w ramach niniejszego postępowania na pisma przedłożone w postępowaniu przed Urzędem.
- 19 Urząd utrzymuje, że oznaczenie map&guide jest pozbawione charakteru odróżniającego i zaprzecza argumentom skarżącej.

- 20 W pierwszej kolejności podnosi on zasadniczo, że charakter odróżniający zgłoszonego znaku towarowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 polega na faktycznej zdolności tego znaku do określania — jako wskazówka pochodzenia handlowego — towarów i usług wskazanych w zgłoszeniu. W tym zakresie z orzecznictwa wynika, że rozstrzygającym elementem, który należy wziąć pod uwagę, jest przewidywany sposób postrzegania znaku przez przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego, który należy do zainteresowanego kręgu odbiorców (wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 1999 r. w sprawie C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Rec. str. I-3819, pkt 26).
- 21 W niniejszej sprawie na potrzeby oceny charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego należy przyjąć punkt widzenia konsumenta anglojęzycznego. Po pierwsze bowiem, oznaczenie map&guide składa się ze słów języka angielskiego, a po drugie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 wynika, że nie można dokonać rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego, w przypadku gdy oznaczenie to pozbawione jest charakteru odróżniającego w jednym z języków używanych przez odbiorców na terytorium Wspólnoty [wyrok Sądu z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie T-91/99 Ford Motor przeciwko OHIM (OPTIONS), Rec. str. II-1925, pkt 25 i następane].
- 22 W drugiej kolejności Urząd twierdzi, że wbrew temu, co utrzymuje skarżąca, między oznaczeniem map&guide a towarami i usługami, dla których wniesiono o rejestrację tego oznaczenia, zachodzi bezpośredni i konkretny związek, który pozbawia to oznaczenie wszelkiego charakteru odróżniającego w stosunku do tych towarów i usług.
- 23 W tym względzie podnosi on, że — jak to stwierdziła Izba Odwoławcza — oba słowa „map” i „guide”, które oznaczają odpowiednio mapę lub plan miasta i przewodnik

turystyczny, są pozbawione charakteru odróżniającego, ponieważ opisują wyłącznie sam przedmiot towaru o nazwie „programy komputerowe” i zakres usługi o nazwie „programowanie komputerowe”. Jak to podkreślono w zaskarżonej decyzji, przeciętny konsument kategorii danych towarów lub usług dokona zakupu programów komputerowych w celu wykorzystania zawartych w nich danych i zrozumie, bez dokonywania skomplikowanych rozważań lub dedukcji, że przedmiotem programu komputerowego lub związanej z nim usługi są mapy geograficzne, plany miasta lub przewodniki turystyczne.

24 Ponadto, jak wskazano w zaskarżonej decyzji, samo zestawienie słów „map” i „guide” w „map&guide” nie jest czymś więcej niż sumą tych elementów pozbawionych charakteru odróżniającego. Połączenie tych dwóch wyrazów znakiem typograficznym „&”, który oznacza „i”, również nie jest niezwykle pod względem gramatycznym. Konstrukcja oznaczenia map&guide nie wykazuje zatem względem terminologii używanej w języku potocznym dostrzegalnej różnicy, która mogłaby nadać mu charakter odróżniający w rozumieniu wyroku Trybunału z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. str. I-6251. Konsument, który ujrzy oznaczenie map&guide w kontekście programów komputerowych i usług programowania komputerowego, natychmiast pojmie jego znaczenie i bez wysiłku intelektualnego ustali konkretny i bezpośredni związek między tym oznaczeniem a towarami i usługami, które ma ono określać.

25 Poza tym ekspert prawidłowo ustalił punkt widzenia właściwego kręgu odbiorców na podstawie przykładów. Stwierdził on także, że programy przedstawione w formie mapy geograficznej wraz z przewodnikiem, które oferują takie możliwości jak opracowanie indywidualnej trasy przejazdu, wykraczające poza ramy drukowanego przewodnika, są często spotykane na rynku, w szczególności pod postacią CD-ROM-u. Skarżąca nie przeczy tym stwierdzeniom o charakterze faktycznym.

26 Jeśli chodzi o argument skarżącej, zgodnie z którym programy komputerowe nie są określane przy użyciu wyrażenia „map&guide”, mimo że przewodniki turystyczne w formie książki są określane pojęciem „przewodnik turystyczny”, Urząd podnosi zasadniczo, że program komputerowy może zastąpić książkę, ponieważ w anglojęzycznych regionach Wspólnoty istnieją zbiory danych, które ukazują się zarówno w formie książek, jak i CD-ROM-u. Dodaje on, że konsument, który ujrzy napis „map&guide” na książce, od razu pomyśli o przewodniku turystycznym zawierającym mapy geograficzne lub plany miast, co oznacza, że pojęcia „przewodnik turystyczny”, „map”, „guide”, czy też „map&guide” nie mogą zostać objęte ochroną dla publikacji należących do klasy 16. W konsekwencji taki sam wniosek narzuca się w przypadku odpowiadających im programów komputerowych.

27 Na twierdzenie skarżącej, zgodnie z którym gdyby kierować się podejściem przyjętym w zaskarżonej decyzji, żadna konkretna nazwa taka jak „lew” czy „orzeł” nie mogłaby być chroniona dla programów komputerowych i związanych z nimi usług, Urząd odpowiada, że jest to zależne od punktu widzenia konsumentów, który w sposób rozstrzygający uwarunkowany jest konkretną praktyką danego sektora. Ogółowi odbiorców stanowiących w niniejszej sprawie zainteresowany krąg odbiorców nie umknęłoby, że mapy geograficzne lub plany miasta, którym towarzyszy przewodnik, są sprzedawane w formie programów komputerowych. W konsekwencji, jak to stwierdziła w niniejszej sprawie Izba Odwoławcza, zobaczywszy napis „map&guide” na opakowaniu programu komputerowego lub w kontekście odpowiadającej mu usługi, z uwagi na praktykę na rynku przeciętny konsument pomyśli o programie komputerowym w postaci elektronicznego przewodnika turystycznego, któremu towarzyszy plan miasta lub mapa geograficzna. Urząd uważa natomiast, że ujrawszy programy komputerowe noszące nazwę „lew” lub „orzeł” (lub „jabłko”), właściwy krąg odbiorców nie uzna, że chodzi tutaj o określenie zawartości programu, ale będzie postrzegać tę nazwę jako znak towarowy.

28 Urząd dodaje ponadto, że gdyby skarżąca pragnęła sprzedawać pod znakiem towarowym map&guide programy komputerowe, których przedmiotem nie są mapy geograficzne i przewodniki, byłaby ona uprawniona do ograniczenia wykazu towarów i usług, dla których wnosi o rejestrację, tak jak to przewiduje art. 44

ust. 1 rozporządzenia nr 40/94. W niniejszej sprawie wniosek o rejestrację dotyczył całej kategorii towarów o nazwie „programy komputerowe” i całej kategorii usług o nazwie „programowanie komputerowe”, bez dokonywania w ich ramach rozróżnienia. W tych okolicznościach zdaniem Urzędu należy przychylić się do dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny dotyczącej całości tych kategorii [wyroki Sądu: z dnia 7 czerwca 2001 r. w sprawie T-359/99 DKV przeciwko OHIM (EuroHealth), Rec. str. II-1645, pkt 33; z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-219/00 Ellos przeciwko OHIM (ELLOS), Rec. str. II-753, pkt 36].

- 29 W trzeciej kolejności Urząd podkreśla, że fakt zrewidowania przez eksperta jego początkowych obiekcji względem zgłoszonego znaku towarowego, w zakresie w jakim odnosi się on do „organizacji szkoleń z zakresu programów komputerowych”, należących do klasy 41, pozbawiony jest znaczenia dla rozpatrywanego tutaj przypadku.
- 30 W czwartej kolejności Urząd utrzymuje, że twierdzenie, zgodnie z którym w przeszłości dopuścił on do rejestracji znaki towarowe wykazujące znacznie ściślejsze związki z określanymi przez nie towarami i usługami niż ma to miejsce między oznaczeniem map&guide a spornymi towarami i usługami, nie jest istotne dla niniejszego sporu. W tym zakresie podnosi on, że w następstwie wyroku Sądu z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM, Rec. str. II-723, pkt 66–67, skarżąca nie może powoływać się na naruszenie, którego Urząd mógł się ewentualnie dopuścić, rejestrując podobne znaki w innych przypadkach.
- 31 Zdaniem Urzędu z całości powyższych rozważań wynika, że oznaczenie map&guide nie jest zdolne służyć jako wskazówka pochodzenia „programów komputerowych” i usług „programowania komputerowego”.

Ocena Sądu

- 32 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru, natomiast na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia nie są rejestrowane znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług.
- 33 Każda z podstaw odmowy rejestracji określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 jest niezależna od pozostałych i wymaga odrębnego rozpatrzenia. Ponadto wykładni wspomnianych podstaw odmowy rejestracji należy dokonywać w świetle interesu publicznego, który leży u źródła każdej z nich. Interes publiczny brany pod uwagę w ramach badania każdej z tych podstaw odmowy może, a nawet musi, odzwierciedlać odmienne rozważania, w zależności od rozpatrywanej podstawy odmowy rejestracji (wyroki Trybunału: z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. str. I-5089, pkt 45 i 46; z dnia 16 września 2004 r. w sprawie C-329/02 P SAT.1 przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-8317, pkt 25; z dnia 15 września 2005 r. w sprawie C-37/03 P BioID przeciwko OHIM, Zb.Orz. str. I-7975, pkt 59).
- 34 Jednak zakresy stosowania poszczególnych podstaw wymienionych w art. 7 ust. 1 lit. b)–d) tego rozporządzenia wyraźnie na siebie zachodzą (wyroki Trybunału: z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-265/00 Campina Melkunie, Rec. str. I-1699, pkt 18 oraz w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. str. I-1619, pkt 67). W szczególności z orzecznictwa wynika, że słowny znak towarowy, który stanowi opis właściwości towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, jest tym samym bezwzględnie pozbawiony charakteru odróżniającego względem tych towarów i usług w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia (ww. wyroki w sprawie Campina Melkunie, pkt 19, oraz w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86).

- 35 W przypadku takim jak w niniejszej sprawie, w którym zaskarżona decyzja stanowi odmowę rejestracji zgłoszonego znaku towarowego z uwagi na bezwzględną odmowę rejestracji określoną w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, należy zbadać, czy Urząd wykazał, że znak ten pozbawiony jest charakteru odróżniającego.
- 36 W tym zakresie należy przypomnieć, że interes publiczny leżący u źródła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 w sposób oczywisty jest równoznaczny z podstawową funkcją znaku towarowego, jaką jest zagwarantowanie konsumentowi lub końcowemu odbiorcy określenia pochodzenia towaru lub usługi oznaczonej tym znakiem towarowym, pozwalając mu na odróżnienie, bez ryzyka wprowadzenia w błąd, tego towaru lub usługi od towarów lub usług mających odmienne pochodzenie (ww. w pkt 33 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 23 i 27; ww. w pkt 33 wyrok w sprawie BioID przeciwko OHIM, pkt 60).
- 37 W przypadku znaku towarowego, który składa się ze słów i znaku typograficznego, tak jak ten będący przedmiotem niniejszego sporu, ewentualny charakter opisowy można oceniać w odniesieniu do każdego z tych słów lub elementów rozpatrywanych odrębnie, jednak następnie zawsze należy dokonać badania całości, którą elementy te tworzą. W istocie sama okoliczność, że każdy z tych elementów rozpatrywany odrębnie pozbawiony jest charakteru odróżniającego, nie wyklucza możliwości, że ich kombinacja może wykazywać taki charakter (ww. w pkt 34 wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 40 i 41; ww. w pkt 34 wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 99 i 100; ww. w pkt 33 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 28).
- 38 Z zaskarżonej decyzji wynika, że Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie w szczególności z uwagi na to, że w odniesieniu do „programów komputerowych”

i usługi „programowania komputerowego” oznaczenie map&guide będzie z pewnością postrzegane przez konsumenta wyłącznie jako wskazówka dotycząca samych towarów i usług, a nie jako wskazówka pochodzenia umożliwiająca odróżnienie towarów i usług jednego przedsiębiorstwa od towarów i usług innych przedsiębiorstw.

39 Wynika z tego, że Izba Odwoławcza, nawet jeśli nie wskazała, że nie było potrzeby badania bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji opartej na posiadaniu przez rozpatrywane oznaczenie charakteru opisowego, stwierdziła co do istoty, że oznaczenie map&guide nie ma charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ będzie postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako opis danych towarów i usług.

40 Należy zatem zbadać, czy ustalony przez Izbę Odwoławczą związek między zgłoszonym do rejestracji oznaczeniem z jednej strony a rozpatrywanymi towarami i usługami z drugiej strony jest wystarczająco konkretny i bezpośredni, by wykazać, że oznaczenie to pozwala właściwemu kręgowi odbiorców natychmiast określić te towary i usługi oraz że tym samym posiada charakter opisowy (zob. podobnie ww. w pkt 28 wyrok w sprawie EuroHealth, pkt 35 i 36).

41 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem opisowy charakter oznaczenia, podobnie jak jego charakter odróżniający, należy oceniać po pierwsze w odniesieniu do towarów i usług, dla których wnosi się o jego rejestrację, i po drugie w odniesieniu do sposobu postrzegania go przez właściwy krąg odbiorców (ww. w pkt 24 wyrok w sprawie Procter & Gamble przeciwko OHIM, pkt 39; wyrok Trybunału z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-64/02 P OHIM przeciwko Erpo Möbelwerk, Zb.Orz. str. I-10031, pkt 43).

- 42 Skarżąca nie kwestionuje dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny, zgodnie z którą właściwy dla towarów i usług, dla których wnosi się o rejestrację znaku towarowego, krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów wywodzących się z ogółu odbiorców. Ponadto, jak wskazał Urząd, na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 docelowy, właściwy krąg odbiorców, w stosunku do którego należy oceniać bezwzględną podstawę odmowy rejestracji, składa się z przeciętnych konsumentów anglojęzycznych, ponieważ rozpatrywane oznaczenie zostało utworzone z elementów języka angielskiego.
- 43 W tym zakresie Izba Odwoławcza wskazała, co nie zostało zakwestionowane przez skarżącą, że rozpatrywane oznaczenie składa się między innymi z dwóch angielskich rzeczowników — „map” i „guide”, które oznaczają odpowiednio mapę lub plan miasta i przewodnik lub przewodnik turystyczny.
- 44 Izba Odwoławcza stwierdziła ponadto wyraźnie, że samo połączenie wyrazów „map” i „guide” znakiem typograficznym „&”, oznaczającym „i”, nie jest wcale oryginalne pod względem gramatycznym oraz że w konsekwencji znaczenie połączonych w ten sposób wyrazów pozostaje niezmienione. Wywiodła ona z tego, że zgłoszone do rejestracji oznaczenie rozpatrywane jako całość nie jest niczym więcej niż sumą tworzących je elementów.
- 45 Ponadto, jak to zauważył Urząd, należy stwierdzić, że budowa oznaczenia map&guide rozpatrywanego jako całość nie wykazuje względem terminologii używanej w języku potocznym przez właściwy krąg odbiorców jakiegokolwiek dostrzegalnej różnicy, która mogłaby nadać mu charakter odróżniający w rozumieniu ww. w pkt 24 wyroku w sprawie Procter & Gamble przeciwko OHIM (pkt 40).

46 Należy zatem stwierdzić, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła co do istoty, że oznaczenie rozpatrywane jako całość oznacza „map and guide”, czyli plan (miasta) i przewodnik (turystyczny).

47 Jeśli chodzi o związek istniejący między semantyczną treścią oznaczenia map&guide a rozpatrywanymi towarami i usługami, Izba Odwoławcza świadomie stwierdziła, że oznaczenie to ogranicza się do opisu zawartości niektórych towarów („programów komputerowych”) i zakresu niektórych usług („programowania komputerowego”). W istocie w anglojęzycznej sferze językowej Wspólnoty oznaczenie to może służyć do opisu takich programów komputerowych i usług programowania komputerowego, które polegają na oferowaniu planów (miast) i przewodników (turystycznych). Wynika z tego, że semantyczna treść oznaczenia map&guide pozwala właściwemu kręgowi odbiorców natychmiast i bez głębszej refleksji ustanowić bezpośredni i konkretny związek z programami komputerowymi i usługami programowania komputerowego oferującymi plany (miast) i przewodniki (turystyczne).

48 Ponieważ wniosek o rejestrację dotyczył kategorii „programów komputerowych” i kategorii usług „programowania komputerowego”, bez dokonywania w ich ramach rozróżnienia, należy przychylić się do dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny, zgodnie z którą odnosił się on do ogółu tych towarów i usług (zob. podobnie ww. w pkt 28 wyrok w sprawie EuroHealth, pkt 33).

49 Wbrew temu, co utrzymuje skarżąca, okoliczność, że „programy komputerowe” i usługi „programowania komputerowego” mogą dotyczyć jakiegokolwiek tematyki, nie stoi na przeszkodzie stwierdzeniu, zgodnie z którym semantyczna treść rozpatrywanego oznaczenia przedstawia opis zawartości niektórych towarów i zakresu niektórych usług objętych wnioskiem o rejestrację. W istocie utrzymując, że towary i usługi, których dotyczy ten wniosek, obejmują wszelką tematykę, skarżąca przynajmniej domyślnie, że niektóre spośród „programów komputerowych”

i usług „programowania komputerowego” oferują plany (miast) i przewodniki (turystyczne).

50 Ponadto takie podejście, jakie przyjęła Izba Odwoławcza, nie niesie za sobą, jak to utrzymuje skarżąca, braku możliwości zarejestrowania w przyszłości znaków towarowych składających się z „konkretnego pojęcia” dla „programów komputerowych” lub dla usług „programowania komputerowego” z uwagi na to, że zawsze będzie możliwe ustanowienie związku między semantyczną treścią oznaczenia a danymi towarami i usługami. W istocie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 stoi na przeszkodzie rejestracji takiego oznaczenia wyłącznie w przypadku, gdy związek ten jest bezpośredni i konkretny.

51 Z powyższego wynika, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż dla właściwego kręgu odbiorców składającego się z przeciętnych konsumentów wywodzących się z ogółu odbiorców anglojęzycznych oznaczenie map&guide stanowi opis towarów i usług objętych wnioskiem o rejestrację. W konsekwencji zgodnie z orzecnictwem, na podstawie którego wszystkie oznaczenia opisowe są bezwzględnie pozbawione charakteru odróżniającego (ww. w pkt 34 wyrok w sprawie Campina Melkunie, pkt 19; ww. w pkt 34 wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86), Izba Odwoławcza prawidłowo stwierdziła, że oznaczenie map&guide nie ma charakteru odróżniającego.

52 W pozostałym zakresie o ile Izba Odwoławcza wydaje się również opierać zaskarżoną decyzję na stwierdzeniu, że oznaczenie to rozpatrywane jako całość może być zwyczajowo używane w obrocie do określania danych towarów i usług (pkt 15 i 16 tej decyzji), o tyle należy przypomnieć, że z orzecnictwa Trybunału wynika, iż kryterium to nie tym, w świetle którego należy interpretować art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, oraz że leżący u źródła tego przepisu interes publiczny nie wymaga, by oznaczenia, do których się odnosi, mogły być swobodnie

używane przez wszystkich (ww. w pkt 33 wyrok w sprawie SAT.1 przeciwko OHIM, pkt 36).

- 53 Niemniej ponieważ zaskarżona decyzja opiera się na prawidłowej ocenie, zgodnie z którą oznaczenie map&guide pozbawione jest charakteru odróżniającego z uwagi na istnienie bezpośredniego i konkretnego związku między jego treścią semantyczną a danymi towarami i usługami, należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza nie popełniła błędu, stwierdzając istnienie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji oznaczenia map&guide.
- 54 Ponadto ze wspomnianego w pkt 41 powyżej orzecznictwa wynika, że charakter odróżniający znaku towarowego należy oceniać w odniesieniu do towarów lub usług, dla których wniesiono o rejestrację. W konsekwencji wbrew temu, co utrzymuje skarżąca, okoliczność, że ekspert potwierdził charakter odróżniający oznaczenia map&guide w odniesieniu do usług „organizowania szkoleń z zakresu programów komputerowych”, nie jest istotna dla oceny charakteru odróżniającego tego oznaczenia w odniesieniu do odmiennych towarów i usług, jakimi są „programy komputerowe” i usługi „programowania komputerowego”.
- 55 Wreszcie wbrew temu, co twierdzi skarżąca, nawet jeśli Urząd dopuścił wcześniej rejestrację znaków towarowych dla towarów i usług, z którymi znaki te wykazują ściślejsze związki niż te łączące oznaczenie map&guide z towarami i usługami, dla których wniesiono o rejestrację tego oznaczenia, to w żaden sposób nie wynika z tego, że jednolite stosowanie rozporządzenia nr 40/94 wymaga, by oznaczenie to zostało zarejestrowane jako wspólnotowy znak towarowy dla zgłoszonych towarów i usług. W istocie decyzje, do których wydawania uprawnione są na podstawie rozporządzenia nr 40/94 izby odwoławcze i które dotyczą rejestracji oznaczenia w charakterze wspólnotowego znaku towarowego, wchodzą w zakres wykonywania ograniczonej kompetencji, a nie uprawnień dyskrecyjnych. W konsekwencji zgodność z prawem decyzji izb odwoławczych należy oceniać wyłącznie na podstawie tego rozporządzenia, zgodnie z jego wykładnią dokonaną przez sąd

wspólnotowy, a nie na podstawie ich wcześniejszej praktyki decyzyjnej (ww. w pkt 33 wyrok w sprawie BioID przeciwko OHIM, pkt 47 oraz wskazane w nim orzecznictwo). Ponadto wskazane przez skarżącą znaki towarowe oraz towary i usługi, do których się one odnoszą, nie są analogiczne ani do rozpatrywanego tutaj oznaczenia, ani do towarów i usług, których dotyczy niniejsza sprawa. W konsekwencji, zważywszy przypomniane w pkt 41 powyżej orzecznictwo, rejestracja znaków towarowych wskazanych przez skarżącą jest pozbawiona znaczenia dla oceny charakteru odróżniającego oznaczenia map&guide dla towarów i usług, których dotyczy niniejsza sprawa.

56 Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż oznaczenie map&guide pozbawione jest charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

57 A zatem skargę należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

58 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy — zgodnie z żądaniem strony pozwanej — obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (druga izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 10 października 2006 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

J. Pirrung